

ΤΗ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐγενίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ἐν κυμβάλοις ἠχήσωμεν, ἐν ὤδαίς ἀλαλάξωμεν, ἡ Χριστοῦ ἀνάδειξις πεφανέρωται, τῶν Προφητῶν τὰ κηρύγματα, τὸ πέρασ ἐδέξαντο, ὄν γὰρ ἔφησαν σαρκί, τοῖς βροτοῖς ἐφανίζεσθαι, ἀποτίκτεται, ἐν ἀγίῳ Σηλαίῳ, καὶ ἐν φάτῃ, ἀνακλίνεται ὡς βρέφος, καὶ σπαργανοῦται ὡς νήπιον.

Προεόρτια ἄσματα, διανοίας εὐθύτητι, τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως προηγήσωμεν, ὁ γὰρ Πατρί καὶ τῷ Πνεύματι, ὑπάρχων ὁμότιμος, διὰ σπλάγχνα τὸ ἡμῶν, ἐνδυσάμενος φύραμα, μέλλει τίκτεσθαι, Βηθλεεμ ἐν τῇ πόλει, οὗ τὸν τόκον, τὸν ἀπόρρητον Ποιμένες, μετὰ Ἀγγέλων ἀνύμνησαν.

Ἀνερμήνευτον Σύλληψιν, καὶ ἀνέκφραστον Γέννησιν, ἡ Παρθένος βλέπουσα, κατεπλήττετο, καὶ προσεφθέγγετο χαίρουσα, ὁμοῦ καὶ δακρύουσα, Ἐπιδώσω σοὶ μαζόν, τῷ τὰ σύμπαντα τρέφοντι, ἡ ὑμνήσω σε, ὡς Υἱὸν καὶ Θεὸν μου; ποίαν εὐρω, ἐπὶ σοὶ προσηγορίαν, ἀκατονόμαστε Κύριε;

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίας

Ἦχος β'

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρὸν

Ὅτε, προμηθεΐα θεϊκή, προγινωσκομένη προῆλθες, ἔξω τῆς πόλεως, κόσμου τὴν τερπνότητα, σαφῶς κατέλιπες, καὶ ψαλμῶν ἐπακούσασα τερπνῆς μελωδίας, θεΐας ἐπιγνώσεως, φωτὶ κατηύγασαι, φόβον ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα, θεῖον καὶ σωτήριον Πνεῦμα, τοῖς συνοδοιπόροις σου ἀπέτεκες.

Ὅτε, ἐνυμφεύθης τῷ Χριστῷ, τοὺς σοὺς ὑπηρέτας προθύμως, αὐτῷ προσήγαγες, προῖκα τούτους ἔμψυχον, ὥσπερ ἐνέγκασα, μιμουμένους στερρότητα, τὴν σὴν Εὐγενία, πίστει τε καὶ χάριτι, σαφῶς ἐκλάμποντας, πᾶσαν ἀρετὴν ἀσκουμένους, Μάρτυρας θεόφρονας ὄντως, πᾶσι τὴν εὐσέβειαν κηρύττοντας.

Αἴγλη, τὴ τοῦ Πνεύματος σαφῶς, Καταλαμπομένη παρθένων, Χριστῷ προσάγεις χορόν, λόγῳ τῆς σοφίας σου, ταύτας ζωγήσασα, καὶ τὸν δρόμον δεικνύουσα, τῆς ἄνω πορείας, αἵμασι λαμπρύνεσθαι, Μαρτύρων ἔπεισας, Ταύταις, συγχορεύουσα Μάρτυς, πόθον νὺν κατάλληλον εὐρες, ὄντως τὴν ἀπόλαυσιν Πανεύφημε.

Δόξα... Καὶ νὺν... Ἦχος β'

Ἴδου καιρὸς ἠγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν, εὐτρεπίζου Σηλαίον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, Βηθλεεμ γῆ, Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν, Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περὶ χώρα τῆς, Ἰουδαίας, ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ, ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλόανθρωπος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'

Προεορτάσωμεν λαοί, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια, καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεεμ ἀναχθῶμεν τὴ διανοία, καὶ κατίδωμεν τὴν Παρθένον, τοῖς ψυχικοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐπειγομένην τίκτειν ἐν Σηλαίῳ, τὸν τῶν ὄλων Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν, οὗ Ἰωσήφ κατιδῶν, τῶν θαυμάτων τὸ μέγεθος, ἐδόκει ἄνθρωπον θεωρεῖν, ὡς βρέφος σπαργανούμενον, ὑπενδοί δὲ ἐκ τῶν πραγμάτων, Θεὸν εἶναι ἀληθινόν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαιμὰν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Ὁ αὐτὸς

Προεορτάσωμεν λαοί, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναχθῶμεν τὴν διανοίαν, καὶ κατίδωμεν τὸ ἐν Σπηλαίῳ μέγα μυστήριον, ἡνοικταὶ γὰρ ἡ Ἐδέμ, ἐκ Παρθένου Ἀγνῆς Θεοῦ προερχομένου, ὑπάρχοντος τελείου τοῦ αὐτοῦ, ἐν θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι, διὸ κράζωμεν, Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος, Ἅγιος Ἰσχυρός, ὁ Υἱὸς ὁ σαρκωθεὶς, Ἅγιος Ἀθάνατος, τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, τριάς Ἁγία, δόξα σοί.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν σου καὶ ἐφοβήθην κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Ὁ αὐτὸς

Ἄκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ, ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, πρόεισι τεχθῆναι ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου, εὐδοκία τοῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνεργεῖα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ, ὅτι ὁ ὄν γίνεται ὁ οὐκ ἦν, καὶ ὁ Πλαστοργὸς πάσης κτίσεως διαπλάττεται, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. β'

Σπήλαιον εὐτρεπίζου, ἡ Ἀμνάς γὰρ ἤκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν, Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς, Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν, καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε, ὅτι ὄφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός, ὃν πὲρ καὶ κύψασα δουλικῶς, ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς, Πῶς ἐνεσπάρης μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτῆς μου καὶ Θεός;

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἀπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν, Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι, ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ Σπήλαιον, τὴ Βασιλίδι ἐδείκνυτο, Χριστὸς γεννᾶται τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸν παρόντα.

Προεόρτιον Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Κατὰ Ἀλφάβητον, ἄνευ τῶν Εἰρμῶν.

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμὸς

«Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι διώκτην τύραννον, φάτνη κρυπτόμενον, κτεῖναι ζητεῖ ὁ Ἡρώδης, ἀλλ' ἡμεῖς σὺν Μάγοις μέλψωμεν, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».

Ἄρχων ἐξ Ἰουδα, ἐξέλιπεν ἤδη, ὃ γὰρ ἀπέκειτο, καθὼς προγέγραπται, ἡ τῶν ἐθνῶν προσδοκία, Ἰησοῦς Χριστὸς ἐλήλυθε, καὶ Σπηλαίῳ τίκτεται, δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, ἡ πόλις Ἰουδα, ἐν σοὶ γὰρ τίκτεται, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἡ οἰκουμένη σκιρτάτω, δεχομένη ἀπολύτρωσιν, χορευέτω ἅπαντα, ἡ κτίσις ἐορτάζουσα.

Γένος τῶν ἀνθρώπων, βουλόμενος σῶσαι ὁ Ὑπεράγαθος, μήτρα ἐσκήνωσεν, ἀπειρογάμου Παρθένου, καὶ ἰδοὺ τεχθῆναι ἔρχεται. Τοῦτον προσκυνήσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσκέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Σπηλαίῳ τικτόμενον, θαμβητικῶς συνείχετο, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε κραυγάζουσα».

Δούλου φορέσαι σχῆμα, ἠθέλησας, ὅπως μὲ τῆς δουλείας, τοῦ πονηροῦ λυτρώση, ὑμνολογῶ σου τὸ

εὐσπλαγγνον, Λόγε Πατρός συνάναρχε, καὶ συναΐδιε. Δόξα τῇ οἰκονομία σου.

Ἔρχεται ἡ Παρθένος, τὸν Κύριον ἀποτεκεῖν Σηλαιῶ, προφθάσατε οἱ Μάγοι. Ποιμένες νὺν παραγίνεσθε, ὕμνον ἐξ ὕψους Ἄγγελοι, ἐπανακράξατε, ὥφθη τῶν βροτῶν ἡ λύτρωσις.

Ζητῶν μὲ τὸν πλανηθέντα, φιλάνθρωπε, καὶ σπῆλαιον δειχθέντα, ληστῶν ἔργοις ἀκάρποις, Σηλαιῶ νὺν παραγέγονας, ἐκ τῆς Παρθένου σήμερον, τεχθῆναι Δέσποτα. Δόξα Λόγε τῇ ἐλεύσει σου.

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὴν ἐκ Παρθένου παρουσίαν σου, προορῶν Ἀββακούμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα. Σὺ ἐκ θαιμᾶν σαρκούμενος, ἦκεις Λυτρωτά, τὸν Ἀδὰμ ἀπωσμένον, ἀνακαλέσασθαι».

Ἡ φωταυγῆς Νεφέλη ἔρχεται, ἀνατεῖλαι Χριστέ, ἐκ μητρικῶν λαγόνων, δικαιοσύνης Ἥλιον, ἅπασαν τὴν γῆν, φρυκτωρίας ἐνθέοις, καταλαμπρύνοντα.

Θεὸς ἀνθρώποις ὥφθη ὁμοιος, καὶ πτωχεύει σαρκί, ἵνα ἡμᾶς πλουτίσῃ, καὶ ἐν Σηλαιῶ τίκτεται, τοῦτον οἱ πιστοί, καθαρὰ διανοία, ὑποδεξώμεθα.

Ἴδου Χριστὸς ἐν πόλει τίκτεται, Βηθλεὲμ τὴν Ἐδέμ, ὅπως ἡμῖν ἀνοίξῃ, παρακοῇ τὸ πρότερον, ὄφως κλοπῆ, κεκλεισμένην, ἐνθέως πανηγυρίσωμεν.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγγνίαν, σεαυτὸν τῷ πεσόν τί, κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ δούλου μορφῆν, ἐκ Παρθένου φορέσαντα, Λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλάνθρωπε».

Καρδία πᾶσα, γηγενῶν σκιρτάτω, εὐφραίνεσθω ἡ κτίσις, ὁ Κύριος γεννᾶται, ἐκ Κόρης Ἀγνῆς, Βηθλεὲμ ἐν Σηλαιῶ, καὶ Μάγοι αὐτῷ, προσκομίζουσι δῶρα, νὺν ἐπάξια.

Λαὸς ὁ πάλαι, ἐν σκιᾷ θανάτου, καθεζόμενος βλέψον, τὸ φῶς σοὶ ἀνατείλαν, ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ πολλῆς θυμηδίας ἐμπλήσθητι, τὸν πτωχεύσαντα Λόγον, μεγαλύνων ἀεὶ.

Μικρῷ Σηλαιῶ, ἔρχῃ χωρηθῆναι, ὀαχώρητος φύσει, ὅπως μὲ σμικρυνθέντα τῇ παραβάσει, μεγαλύνῃς δι' οἶκτον ἀμέτρητον, προσκυνῶ σου, τὸ εὐσπλαγγνον Μακρόθυμε.

Ὦδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἄβυσσος ἐσχάτη, ἀμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς, Ἰωνάς, τῷ Δεσπότη βῶ σοί. Ἐκ φθορᾶς μὲ ἀνάγαγε».

Νόμων σὲ ἡ Παρθένος, τῶν τῆς σαρκὸς δίχα Κύριε, παραγίνεται ἀποκυῆσαι, ἐν τῷ Σηλαιῶ καὶ φάτνη σαρκί, προσανακλινεῖ σὲ ὡς νήπιον.

Ξένον γεγεννημένον, παραβάσει μὲ ὁ Ὑπέρθεος, τεχθεὶς ἐκ Κόρης ἀπειρογάμου, δι' οἶκτον πολίτην, οὐρανοῦ ἀποδείκνυσιν.

Ὅρη τε καὶ νάπαι, καὶ κοιλάδες εὐφράνθητε, ὁ γὰρ Χριστὸς σαρκί γεννᾶται, ἀνακαινίζων τὴν κτίσιν, φθαρεῖσαν πονηραῖς παραβάσεσιν.

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλώνι, καμίνου φλόγα οὐκ ἔπηξαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Πῶς σὲ σμικρότατον Λόγε, καθυποδέξεται Σπῆλαιον, τὸν πτωχεῖα πολλή, τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀδὰμ ἀφελόμενον, καὶ πλούτῳ θείας χάριτος, τοὺς ἀνθρώπους πλουτίσαντα.

Ῥήματα ξένα Ποιμένες, ἀκηκοότες κατέσπευσαν, Βηθλεὲμ κατιδεῖν, καὶ ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων τὸν λύσαντα, τῆς ἀλογίας ἅπαντας, εὐσεβῶς προσεκύνησαν.

Στόματι καὶ καρδία, τὸν ἐν σαρκὶ ἀφικόμενον, γεννηθῆναι Χριστὸν ἐν Σηλαίῳ, ἐκ Παρθένου νεάνιδος, ὕμνολογήσαι σπεύσωμεν, καὶ πιστῶς προσκυνήσωμεν.

ᾠδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Νόμων Πατρῶων οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυλώνι νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου, καὶ συνημμένοι, ὧ οὐκ ἔχωνεὐθήσαν πυρὶ, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελλον τὸν ὕμνον. Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τὸν ὑπὲρ λόγον μόνον Κύριον, σεσαρκωμένον Κόρη καὶ περικείμενον, τῶν ἀνθρώπων τὸ ὁμοίωμα, Κατέχουσα ἀγκάλαις, καὶ προσκυνούσα, καὶ ἀσπαζομένη μητρικῶς. Τέκνον ἔφης γλυκύτατον, πῶς σὲ οὕτω κατέχω, κατέχοντα χειρὶ σου τὴν κτίσιν, καὶ χειρὸς δουλείας, αὐτὴν ἐλευθεροῦντα;

Ὑμνολογήσαι θεοὶ Ἄγγελοι, τὸν ἐπὶ γῆς τεχθέντα, διευτρεπίσθητε. Μάγοι δῶρα ὀδηγούμενοι, προσάξατε ἀστέρι. Ποιμένες τοῦτον σπεύσατε, ἰδεῖν ταῖς μητρικαῖς, ὥσπερ νήπιον κράζοντες, καθήμενον ἀγκάλαις. Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτὸς Νεφέλη Παναμώμητε, πῶς σπαργανώσεις νέφει τὸν ἐπενδύοντα, οὐρανοὺς ἀρρήτω νεύματι; πῶς ἀλόγων ἐν φάτνῃ ἐπανακλινεῖς, τὸν τῆς ἀλογίας τοὺς βροτούς, διὰ ἔλεος ἄμετρον, ῥυσάμενον Δεσπότην; ὃν πᾶσα προσκυνεῖ φόβῳ κτίσις, ἀνυμνολογοῦσα, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς, καὶ ὑπερκόσμιος, ὕμνεῖν σὲ Θεοτόκε, ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου, καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν, σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, Σὲ μεγαλύνομεν».

Καῖρε δοχεῖον ἄχραντε, χαρὰς ἀνεκφράστου, ἰδοὺ γὰρ ἔρχη τέξεσθαι ἐν Σηλαίῳ, ἀπορρήτως τὸν Δεσπότην, θέλοντα τὴν κτίσιν ἅπασαν, καταφθαρεῖσαν τὴ παραβάσει πρώην, καινίσαι ἀληθῶς, τοῦτον ὕμνολογοῦντες ἐν πίστει, Σὲ μεγαλύνομεν.

Ψυχαὶ δικαίων πᾶσαι, ὑποχθόνιοι ἅμα ἀγαλλιᾶσθε, ἢ πάντων ἀπολύτρωσις, ἰδοὺ γὰρ ἐπεφάνη, πόλει Βηθλεὲμ τικτόμενος, ἀστήρ δὲ τοῦτον καταμηνύει, Μάγοις ζητοῦσιν εὐσεβῶς, ὃν πὲρ καὶ κατιδόντες Σηλαίῳ, θάμβους ἐπλήσθησαν.

Ὡς οὐρανὸν σὲ ἄλλον, ἀνυμνοῦμεν Παρθένε δικαιοσύνης Ἥλιον ἡμῖν, ἐκ λαγόνων παναγίων, μέλλουσαν ἀνίσχειν αὔριον, φωταγωγοῦντα τοὺς ἐν σκότει ὄντας, θανάτου καὶ φθοράς, ὅθεν χρεωστικῶς ἐν αἰνέσει, σὲ μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος πλ. β' Ἀγγελικαὶ δυνάμεις

Τῶν Προφητῶν αἱ ῥήσεις, νυνὶ πεπλήρωνται, ὃ γὰρ Θεὸς ἡμῶν, αὔριον τίκεται, ἐκ Παρθένου Μαρίας ὑπὲρ λόγον, καὶ μένει ὥσπερ ἦν πρὸ τοῦ τόκου, ἀθροίζονται οἱ Μάγοι, δῶρα κομίζοντες, ἀγραυλοῦσι Ποιμένες, ἐπάδομεν καὶ ἡμεῖς, ὃ ἐκ Παρθένου τεχθεῖς, Κύριε δόξα σοί.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Αὐτόμελον

Αὐλῶν Ποιμενικῶν, καταπαυῶν ἄσμα, στρατὸς Ἀγγελικὸς, ἐπεφώνει λέγων. Παύσασθε ἀγραυλοῦντες, οἱ τῶν θρεμμάτων ἡγεμονεύοντες, κράζατε ἀνυμνοῦντες. Ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκῆσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Εἶτα ὁ Ν' καὶ οἱ Κανόνες, οἱ δύο Προεόρτιοι μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ι' καὶ τῆς Ἀγίας, εἰς δ'. Κανὸν Προεόρτιος, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλω μέγα.

Ἄνευ τῶν Εἰρμῶν τῶν τεσσάρων πρώτων ὠδῶν.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. β'

Ὁ Εἰρμὸς

«Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι διώκτην τύραννον, Φάτνη κρυπτόμενον, κτεῖναι ζητεῖ ὁ Ἡρώδης, ἀλλ' ἡμεῖς σὺν Μάγοις μέλψωμεν. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».

Κύριε Θεέ μου, Γενέθλιον ὕμνον καὶ προεόρτιον, ὠδὴν σοὶ ἄσομαι, τῷ τῆ Γεννήσει σου θείαν, ἀναγέννησιν διδόντι μοί, καὶ εἰς τὴν προτέραν με, εὐγένειαν ἀνάγοντι.

Ἄνω σὲ ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν φάτνῃ, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ τὰ περιγία, Κατανοοῦντα Σωτήρ μου, κατεπλήττοντο τὸ κράτος σου, ὑπὲρ νοῦν ὠράθης γάρ, διπλοῦς φύσει θεάνθρωπος.

Ἴνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης, κλῖνας ἐλήλυθας, τοὺς οὐρανοὺς ἕως γῆς, ὡς γὰρ ἐν πόκῳ κατέβης, ὑετὸς ἐν μήτρᾳ Παρθενικῇ, ἐξ ἧς νῦν τεχθήσεσθαι, διπλοῦς ἔρχῃ θεάνθρωπε.

Ἔτερος Κανὸν Προεόρτιος, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος β'

«Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».

Ἀπεγράφης Καίσαρος θεσμῶ, θέλων ἀπογράψασθαι, βίβλω ζωῆς παμβασιλεῦ τὸν ἄνθρωπον, ξένος εἰς τὰ ἴδια παραγέγονας, τὸν δεινῶς ξενιτεύσαντα, ἐκ τοῦ Παραδείσου, εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνακαλούμενος.

Βηθλεὲμ ὑπόδεξι Χριστόν, σοὶ γὰρ σωματούμενος, ἐπιδημεῖ τὴν Ἐδὲμ ἐξανοίγων μοί, εὐτρεπίζου Σπήλαιον, τὸν ἀχώρητον θεωρῆσαι χωρούμενον, ἐν σοὶ παραδόξως, πλούτῳ εὐσπλαγχνίας νῦν πτωχεύσαντα.

Γεννηθῆναι ἔρχεται Χριστός, ξένην ἀναγέννησιν, τοῖς ἐξ Ἀδάμ, ὧς ἀγαθὸς δωρούμενος, εὐφράνθητι ἔρημος, ἢ οὗ τίκτουσα, τῶν βροτῶν φύσις ἅπασα, ἦλθεν ὁ Δεσπότης, σὲ πολυτεκνοῦσαν ἀπεργάσασθαι.

Κανὸν τῆς Ἀγίας, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Εὐγενίης μέγα κύδος ἐν ἄσμασιν ἕξοχα μέλω. Θεοφάνους

Ὦδὴ α'

Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Εὐγενία Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, νῦν περιχορεύουσα, χαρμονικῶς σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασιν, ὡς Παρθένος ἄμωμος, καὶ ὡς Μάρτυς στεφανηφόρος πανόλβιε, χάριν δωρηθῆναι, πρέσβευε τοῖς πόθῳ

άνυμνούσί σε.

Ύμνωδίας Νύμφη τοῦ Χριστοῦ, θείας ἐπακούσασα, πρὸς ὑψηλὴν ἐπτερώθης εὐγένειαν, ὡς γὰρ φῶς ἐνήστραψε, τὴ καρδία σου τῶν ἁ σμάτων τοῦ Πνεύματος, ἡ θεολογία, πᾶσαν ἀθεότητα διώκουσα.

Γυναικείας φύσεως ὁ σός, νοὺς ἐπιλαθόμενος, πρὸς ἀνδρικές ἐνεργείας ἀνέδραμεν, ἀνδρωθεὶς τὴ χάριτι, καὶ Θεῷ προνοητικῶς εὐθυνόμενος, Μάρτυς Εὐγενία, θείας εὐγενείας ἡ ἐπώνυμος.

Ἐλλαμφθεῖσα φέγγει νοητῶ, πλείστους τῆς ἐλλάμψεως, συμμετασχεῖν ἀπειργάσω θεόσοφε, ἥς νὺν τοὺς ὑμνούντάς σε, λυτρομένη τῆς ἀμαρτίας ἀξίωσον, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, Μάρτυς Εὐγενία παμμακάριστε.

Θεοτοκίον

Νεκρωθέντες γνώσεως φυτῶ, ξύλω τῆς ζωῆς Ἀγνή, πρὸς τὴν ζωὴν οἱ πιστοὶ ἀνεκλήθημεν, τῶ ἐκ σοῦ βλαστήσαντι, ὑπὲρ ἔννοϊαν, Θεοτόκε, Χριστῶ τῶ Θεῷ, ᾧ σὺν παρρησία, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προεόρτιος

Ὡδὴ γ' Ὁ Εἰρμός

«Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Σηλαιῶ τικτόμενον, θαμβητικῶς συνείχετο, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σου Κύριε κραυγάζουσα».

Σύμβολα τῆς ἀρρήτου, σαρκώσεως, παραδεικνὺς Οἰκτίρμον, ἐπλήθυνας ὁράσεις, καὶ προφητείας ἐνέπνευσας, ἃς νὺν ἐλθὼν ἐπλήρωσας, σαρκὶ τικτόμενος, Κόρης ἐξ ἀγνῆς ἐν πόλει Δαυὶδ.

Ἦπλωσε γῆ τὰ νῶτα, καὶ δέχεται δεχόμενον τὸν Κτίστην, τὴν δόξαν ἐξ Ἀγγέλων, ἐξ οὐρανοῦ τὸν ἀστέρα δέ, ἐκ τῶν Ποιμένων αἴνεσιν, ἐκ Μάγων δῶρά τε, κόσμου τε παντὸς ἐπίγνωσιν.

Μάντεως χρησμολόγου, προβλήματα Βαλαὰμ νὺν πληροῦνται, ἀνέτειλε γὰρ ἄστρον, ἐξ Ἰακώβ καὶ ὠδήγησε, πρὸς τὸν τῆς δόξης Ἥλιον, δῶρα κομίζοντας, Μάγους ἐκ Περσίδος ἄνακτας.

Ἴτερος

Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος

Δεσμῶν ἀπολυτρούμενος, τῶν κακῶν με Κύριε, ἐνειληθῆναι σπάργανα, ὡσπερ βρέφος, ἔρχη φιλάνθρωπε, προσκυνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Ἐν χρόνῳ γεγονότα σε, τὸν ἀχρόνως λάμψαντα, ἐκ τοῦ Πατρὸς προέρχεται, ἡ Παρθένος τεκεῖν τὰ χρόνια, διαλύοντα πάθη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ζητῶν μὲ τὸν πλανώμενον, παραβάσει Σπήλαιον, ὧς οὐρανὸν κατώκησας, τὰς μονὰς μοὶ εὐτρεπιζόμενος, τὰς ἐκεῖθεν οἰκτίρμον Πολυέλεε.

Τῆς Ἀγίας

Ἐν πέτρᾳ μὲ τῆς πίστεως

Ἰερεῖον ὡσπερ ἄμωμον τῷ Δεσπότη, προσήχθης διανοία τελειοτάτη, τὸν πλοῦτον τὸν φθειρόμενον ἀπεσεῖσω, βοῶσα Πάνσοφε. Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σου Κύριε.

Ἡ Πάναγος ἐγνώσθη σου καθαρότης, διέλαμψε τῶν ἄθλων σου ἡ στερρότης, τὴν πρᾶξιν γὰρ ἐπίβασιν θεωρίας, εἰργάσω κράζουσα. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σου Κύριε.

Σωφροσύνης τῷ ἔρωτι κατεθέλχθης, ἐτήρησας τὸ καύχημα τῆς ἀγνεΐας, ἐγένου περιδέξιος τὴ σοφία, Χριστῶ κραυγάζουσα, Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Μαρίαν τὴν πανάχραντον Θεοτόκον, ὑμνήσωμεν ὡς πρόξενον σωτηρίας, φανεῖσαν οἱ θεόφρονες, ἐκβοῶντες. Οὐκ ἔστιν ἄμωμος, ὡς σὺ Πανάχραντε, καὶ οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος, πλήν σου Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν πέτρα μὲ τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου, ἠυφράνθη γὰρ τὸ πνεύμά μου ἐν τῷ ψάλλειν. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε».

Κάθισμα Προεόρτιον

Ἦχος α' Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἀγάλλου ἢ Σιών, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ὁ πάντων συνοχεύς, τὸν ἀστέρα προπέμψας, ἐμήνυσε τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν, ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα... Τῆς Ἀγίας

Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἐνασκήσασα πόνοις ἀθλητικοῖς, ἐδοξάσθης ἀγῶσι μαρτυρικοῖς, πολλοὺς προσενέγκασα, σωζομένους τῷ Κτίστη σου, τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, λιποῦσα τὰ πρόσκαιρα, ἀνδρικοὺς ἀγῶνας, ἐτέλεσας ἔνδοξε, ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον εὔρες, ζωὴν συνυπάρχουσα, τῷ Νυμφίῳ σου πάντοτε, Εὐγενία ἰσάγγελε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν Μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον

Ἦχος ὁ αὐτὸς

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προὑπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετάς, καὶ ἄδοντες τῶν Ἀγγέλων ἄσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σποραῶς, τικτομένῳ Θεῷ ἡμῶν, ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Προεόρτιος

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὴν ἐκ Παρθένου παρουσίαν σου, προορῶν Ἀββακούμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα. Σὺ ἐκ θαιμᾶν σαρκούμενος, ἦκεις Λυτρωτά, τὸν Ἀδὰμ ἀπωσμένον, ἀνακαλέσασθαι».

Ἐγγίζει ἦκει νῦν ὁ Κύριος, προσδοκία Ἐθνῶν, καὶ σωτηρία κόσμου, εὐτρέπριζε τὸ Σπήλαιον, πόλις Βηθλεὲμ, καὶ σὺν Μάγοις Ποιμένες, δρόμῳ προφθάσατε.

Ῥωμαλεότητι θεότητος, συγκραθεὶς τοῖς βροτοῖς, ἐνώσει ἀσυγχύτῳ, σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι, Σῶτερ τὸν Ἀδὰμ, ἀφθαρτίσεις καὶ σώσεις, ἐν τῷ προσλήμματι.

Ὁ Λόγος σὰρξ ὀφθεῖς παχύνεται, καὶ σκηνοῖ ἐν ἡμῖν, ἀρρήτῳ προμηθείᾳ, δεῦτε πιστοὶ κατίδωμεν, δόξαν τὴν αὐτοῦ, δόξαν ὡς Μονογενοῦς, παρὰ Θεοῦ καὶ Πατρός.

Ἄτερος

Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου

Ἡ κτίσις νῦν, τὴν παλαιώσιν πᾶσαν ἀπόρριψον, τὸν Κτίστην κτιζόμενον, καὶ καινουργούντά σε βλέπουσα, νήπιον γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ πρόην σε, κάλλος ἐπανάγοντα.

Θαυμάζοντες, τὸν παράδοξον τόκον ἐφίστανται, Μάγοι ὀδηγούμενοι, θείῳ ἀστέρι, καὶ βλέπουσιν, Ἥλιον ἀνίσχοντα, Παρθενικῆς ἐκ Νεφέλης, δῶρα φέροντες.

Ἴδου ἦκει, ἡ Παρθένος ὡς δάμαλις φέρουσα, τὸν μόσχον ἐγγάστριον, τὸν σιτευτὸν ἀφαιρούμενον, κόσμου ἁμαρτήματα, ἀγαλλιάσθῳ, ἡ κτίσις ἐορτάζουσα.

Κηρύγματα, Προφητῶν τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀνάδειξιν, μηνύοντα εἴληφε, σήμερον πέρας σωτήριον, ἦλθε

γὰρ ἐπέφανε, διὰ σαρκός, τοῖς ἐν σκότει κινδυνεύουσιν.

Τῆς Ἀγίας

Ὁ αὐτός

Ἐλήλυθας, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ὁ Ὑψιστος, σαυτῶ μνηστευσάμενος, τὰ τῶν Παρθένων συστήματα, σὲ μόνον ποθήσαντα, τὸν τῶν Παρθένων, Νυμφίον γνωριζόμενον.

Γενέσεως, σαρκικῆς ἐξεδύσω τὸ κάλυμμα, παλιγγενεσίας δέ, τὸ φθειρόμενον ἔνδυμα, Μάρτυς παναοίδιμε, φωτοειδῶς, ἡμφιάσω τῷ βαπτίσματι.

Ἀνέτειλεν, ἡ φωσφόρος αὐγὴ τῆ καρδία σου, τῆς πλάνης διώκουσα, τὴν κεχυμένην σκοτόμαιναν, φέγγει τῷ τῆς χάριτος, Μάρτυς Χριστοῦ, Εὐγενία καλλιπάρθενε.

Κοσμίως σου, καὶ ὠραίως τὸν βίον ἐφαίδρυνας, ἀσκήσει τὸ πρότερον, σαρκὸς τὰ πάθη μαράνασα, ὕστερον ἀθλήσει δέ, περιφανῶς, Εὐγενία διαλάμπασα.

Θεοτοκίον

Ὑπερτέρα, τῶν Ἀγγέλων ἐγένου Πανύμνητε, τοῦ Πατρὸς γεννήσασα, βουλῆς μεγάλης τὸν Ἄγγελον, ἄνθρωπον γενόμενον, διὰ πολλήν, εὐσπλαγχνίαν τὸν φιλόανθρωπον.

Προεόρτιος

Ὡδὴ ε' Ὁ Εἰρμός

«Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν. Ἡ Παρθένος ἰδοῦ γαστρι ἤξει, καὶ τέξεται σαρκούμενον Λόγον, καὶ πάντες οἱ γηγενεῖς ἀγαλλιάσονται».

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ Πλαστουργὸς χοϊκὸς χρηματίσας, Φάτνη γὰρ καὶ σπάργανα καὶ σπήλαιον, τῆς σῆς ταπεινώσεως σύμβολα, ὁ δὲ Μνήστωρ τῆς σῆς Μητρός, σὸς δὲ νομιζόμενος Πατὴρ κατὰ σάρκα, τοῦ φύσαντός σε Πατρός, νὺν σχηματίζει βουλήν.

Διὰ τῆς σμύρνης τὸ θνητόν, διὰ χρυσοῦ τὸ βασιλείον κράτος, διὰ λιβάνου τῆς θεότητος, τὴν ὑπεροχὴν ὑπεμφαίνουσι, Βασιλεῖς Ἐθνῶν, ἀπαρχὰς δωροφορούντές σε, τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ τικτόμενον, Βηθλεέμ ἐξ ἀλοχεύτου Μητρός.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθὼν, ὁ τοῦ Πατρὸς συναϊδῖος Λόγος, σαρκωθείς κατώκησας τὸ Σπήλαιον, ὡς θρόνω τῆ φάτνη χρησάμενος. Καταπλήττεις δέ, τῆ φρικτῆ οἰκονομία σου, Μάγους καὶ Ποιμένας, Ἄγγελους τε ἐξιστάς, Δόξα κραυγάζοντας.

Ἄτερος

Μεσίτης Θεοῦ

Λαὸς ὁ ποτέ, σκότει καθεζόμενος, ιδέτω τὸ φῶς, λάμπαν τὸ ἀνέσπερον, ὅπερ ὁ ἀστήρ πάλαι ἐμήνυσε, τοῖς τὸ πῦρ σεβομένοις, ἐκ τῆς Περσίδος ἄναξιν.

Μικρὸν ὑπελθεῖν, Βασιλεὺς ὁ Μέγας σπεύδει Σπήλαιον, κατασμικρυνθένταμε, ὅπως μεγαλύνῃ καὶ πτωχεύσαντα, τῆ ἀμέτρῳ πτωχεία, πλουτίσῃ ὁ ὑπέρθεος.

Νὺν ἐξ, Ἰακώβ, Βαλαὰμ ὡς ἔφησε γεννᾶται Χριστός, Ἐθνῶν κυριεύσει τε, καὶ ἀνυψωθήσεται ἐν χάριτι, ἡ αὐτοῦ βασιλεία, μένουσα ἀδιάδοχος.

Τῆς Ἀγίας

Ὁ φωτισμός

Δρόμον τὸν σὸν, εὐθυνόμενον βλέπων πρὸς σωτηρίαν, ὄφρις ὁ ψυχόλεθρος Ἀθληφόρε, ἀναρριπίζει πειρασμοὺς σοὶ ποικίλους, τὸν σὸν τόνον λύειν πειρώμενος, τοῦτον δὲ θεόφρον, ἀγνή κατεπάτησας.

Ὅλη καλή, τῶν καλῶν τῷ δοτήρι καὶ εὐεργέτη, καὶ ψυχῶν Νυμφίῳ Χριστῷ ἐφάνης, ἠγλαῖσμένη Ἀσκητῶν ἐν ἀσκήσει, καὶ Μαρτύρων ἀθλήσει λάμπουσα, Μάρτυς Εὐγενία, Χριστοῦ καλλιπάρθενε.

Στεφος τῆ σή, κορυφῆ ἐπετέθη τὸ τῶν χαρίτων, τὴν θεῖαν ἐτίμησας γὰρ σοφίαν, πλοῦτον καὶ δόξαν, πατρικὴν παριδοῦσα, καὶ συντόνως ἀκολουθήσασα, τῷ πεποθημένῳ, Νυμφίῳ σου Πάνσοφε.

Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ ζωῆ, ἀνατείλασα κόσμῳ Θεογεννήτορ, τοὺς πρὶν τῷ θανάτῳ κεκρατημένους, ἀνακαλεῖται, πρὸς ζωῆς αἰδίου μετουσίαν, τοὺς πίστει κράζοντας. Ἔτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Προεόρτιος

Ὦδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κητώις Ἰωνάς, σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ τεχθέντος καὶ σαρκὶ φανέντος, ὡς ἐκ θαλάμου τοῦ θηρὸς ἀνέθορε, γεννηθεὶς γὰρ νῦν τὸ κατὰ σάρκα, καὶ ταφήν καὶ θάνατον σαρκὶ ὑπελθῶν, μέλλεις ἀναστήσεσθαι τριήμερος».

Ἀνηρέθη, νῦν καὶ διηρέθη, ἔχθρας τῆς ἀρχαίας τῆ σή, ἐνσάρκῳ παρουσία, τὸ μεσότοιχον Χριστὲ καὶ νῶτα, ῥομφαία πάσιν, ἡ φλογίνη δίδωσι, ζωηφόρου τῆς Ἐδέμ δὲ ξύλου, μεταλαμβάνω πιστῶς, ἀθανάτων φυτῶν, αὐθις γεωργὸς ἀναδεικνύμενος.

Βασιλεύει, σὺν τῇ ἁμαρτία Ἄδης ἐν Ἀδὰμ μέχρι σοῦ, ἀλλ' ἀναιρεῖται τούτου, ἡ ἀναίδεια τῆς τυραννίδος, τὸ κατὰ σάρκα τικτομένου σου Λυτρωτά, ἐκ φυλῆς Δαυὶδ, καὶ ἐπὶ θρόνου βασιλείας αὐτοῦ, τεθειμένου σου φῶς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας βασιλεύοντος.

Βρεφοκτόνος ἀλλ' οὐ χριστοκτόνος, ἔφθῃ Ἡρώδης ὁ δεινός, εἴ γὰρ καὶ τῶν νηπίων, ἐξεθέρισε πικρῶς τὴν χλόην, ἀλλὰ τὸν στάχυν, τῆς ζωῆς οὐκ ἴσχυσε, καταλήψεσθαι καὶ θανατῶσαι, ζωῆς γὰρ ὢν χορηγός, ἔλαβεν ὡς Θεός, θεία δυναστεία τὸν διώκοντα.

Ἔτερος

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

Ξενοτρόπος Χριστὸς εἰς τὰ ἴδια, ἔρχεται, ξενώσωμεν, ἁμαρτιῶν ἑαυτούς, καὶ τοῦτον εἰσδεξώμεθα, ταῖς πραέων ψυχαῖς οἰκιζόμενον.

Οὐδαμῶς ἐλαχίστη ἐν πόλεσι, Βηθλεὲμ γεγένησαι, ἐν σοὶ γεννᾶται γὰρ, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τοῦ ποιῆσαι λαὸν περιούσιον.

Πῶς σμικρὸν σὲ εἰσδέξεται Σπήλαιον, κόσμῳ μὴ χωρούμενον, Ἀπερινόητε; πῶς ὄραθήσῃ νήπιος, ὁ Πατρὶ συννοούμενος ἀναρχος;

Τῆς Ἀγίας

Ὁ αὐτὸς

Νυσταγμὸν τοῖς βλεφάροις οὐκ ἔδωκας, ἕως ἡδυπάθειαν, πᾶσαν ἐνέκρωσας, καὶ καθαρὸν τῷ Κτίστῃ σου, σεαυτὴν ἀπετέλεσας σκῆνωμα.

Αἰγυπτίας τοὺς τρόπους ζηλώσασα, ἡ μεμελασμένη, καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, συκοφαντεῖν θρασύνεται, τὴν σεπτὴν πολιτείαν σου Πάνσοφε.

Σταθηρὰν ἐπεδείξω τὴν ἔνστασιν, καὶ τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν πλουτήσασα, περιουσία πίστεως, Μοναστῶν καθηγήσω συστήματος.

Θεοτοκίον

Μυστικῶς ἐμυοῦντο τὴν ἄφραστον, πάντες οἱ Προφῆταί σου, Πάναγνε γέννησιν, πνευματικῶς τυπούμενοι, καὶ προλέγοντες πᾶσι τὰ μέλλοντα.

Ὁ Εἰρμός

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλοῦμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. Ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε».

Κοντάκιον Προεόρτιον Ἦχος γ'

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως, Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰῶνων Θεόν.

Ἔτερον τῆς Ἀγίας

Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον

Τὴν τοῦ κόσμου πρόσκαιρον, φυγοῦσα δόξαν, τὸν Χριστὸν ἐπόθησας, τὸ εὐγενές σου τῆς ψυχῆς, ἀδιαλώβητον σώζουσα, Μάρτυς θεόφρον, Εὐγενία πανευφημε.

Ὁ Οἶκος

Βίω καὶ λόγῳ καθαρῶ, καὶ χάριτι Παρθένε, αἰεὶ κεκοσμημένη, σαυτὴν θῦμα προσήγαγες, τῶ ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς σάρκα ἀνειληφότι, καὶ τεχθέντι ἐπὶ γῆς, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, καὶ διπλοῖς ἐκόσμησε δόξης ἐν στεφάνοις, εὐπρεπῶς σὲ ὁ Δεσπότης, ἀγνεῖαν γὰρ ὡς ἄσαρκος τηρήσασα σεμνή, ὡς ἄμωμος Νύμφη, συνεισηλθες αὐτῷ εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα, ὅλη φαεινὴ, τοῖς ἄθλοις πεποικιλμένη, Μάρτυς θεόφρον, Εὐγενία πανεύφημε.

Συναξάριον

Τῆ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Εὐγενίας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχοι

- Στεφθεῖσα πρῶτον τοῖς πόνοις Εὐγενία,
- Βαφὴν ἐβάψω δευσοποιὸν ἐκ ξίφους.
- Τέτλαθι Εὐγενίη ξίφος εἰκάδι ἀμφὶ τετάρτη.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, Ἡ Αγία Μάρτυς Βασίλλα, ἡ συμμαρτυρήσασα τῇ Αγία Εὐγενία, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Τὶς ἂν παραδράμη σὲ τμηθεῖσαν ξίφει,
- Μάρτυς Βασίλλα, πίστεως θείας βάσις;

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Φίλιππος, ὁ πατὴρ τῆς Ἀγίας Εὐγενίας, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Μάχαιραν ὄντως δίστομον κατὰ πλάνης,
- Κτείνει Φίλιππον τῆς μαχαίρας τὸ στόμα.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι, Πρωτᾶς καὶ Ὑάκινθος, οἱ εὐνοῦχοι καὶ συνασκηταὶ τῆς Ἀγίας Εὐγενίας, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

- Τμηθέντες, Ὑάκινθε καὶ Πρωτᾶ ξίφει,
- Κληροῦσθε πρῶτα Μαρτύρων Θεοῦ γέρα.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου μοναχοῦ, τοῦ ἀπὸ στρατιωτῶν, καὶ διήγησις ὠφέλιμος.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀχαϊκὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Πᾶν Ἀχαϊκὸς ἐκβαλῶν ψυχῆς ἄχος,
- Ὅλη χαρὰ δέδωκε τὴν κάραν ξίφει.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ὁσῖος Ἀντίοχος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Αντιόχω βδέλυγμα τύρβαι τοῦ βίου,
- Καὶ βίος ἅπας, ὃν παρήλθεν ἡδέως.

Οἱ Ὅσιοι Βιτιμίων καὶ Ἀφροδίσιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἀχμέτ ὁ μαρτυρήσασας ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ 1682, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς

Προεόρτιος

Ὡδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἄφραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς Ὅσιους Παῖδας ἐκ φλογος, φάτνη πενιχρά, βρέφος ἀνακέκλιται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ».

Τέτρωται πλάνος, ἐχθρὸς Θεὸν βρέφος κείμενον, ἐπὶ φάτνης, βλέπων πενιχράς, καὶ στένει χειρὶ, θεία καθαιρούμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὁλβιος φάτνη! ἐν ἑαυτῇ δεξαμένη γάρ, ὥσπερ βρέφος, τὸν Δημιουργόν, ὡς χερουβικὸς θρόνος ἀναδείκνυται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Νόμω βροτεῖω, τὴν ἐν σπαργάνοις κατάθεσιν, καταδέχη, βρέφος πεφηνῶς, δι' ὧν τοὺς δεσμούς, λύεις τῶν πταισμάτων μου, ἐλευθερίαν βραβεύων τοῖς βοῶσι. Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Μία ὑπῆρχεν, ἡ ἐν ἀνάρχῳ γεννήσει σου, καὶ ἐν τόκῳ, τῷ μετὰ σαρκός, θεότης Χριστέ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ἔτερος

Ἀντίθεον πρόσταγμα

Ῥανάτωσαν ἄνωθεν ὕδωρ νεφέλαι, ὁ νέφη τιθέμενος, αὐτοῦ σεπτῶς ἐπίβασιν, Νεφέλη ὀχούμενος, Παρθένω ἔρχεται, λάμψαι φῶς ἀνέσπερον, τοῖς πρὶν ἐσκοτισμένοις, καὶ κινδυνεύουσι.

Στρατὸς εὐτρεπίσθητι θείων Ἀγγέλων, ὑμνῆσαι τὴν ἄφατον, Κυρίου συγκατάβασιν, Μάγοι ἐπιφθάσατε. Ποιμένες σπεύσατε, ἦλθεν ὃ ἀπέκειτο, Χριστὸς ἡ προσδοκία, Ἐθνῶν καὶ λύτρωσις.

Τι τοῦτο τὸ μέγιστον καὶ ξένον θαῦμα; πῶς φέρω σὲ φέροντα, τῷ ῥήματι τὰ σύμπαντα, ἀπόρρητον γέννημα, Υἱέ μου Ἄναρχε; ἔλεγεν ἡ Πάναγνος, Χριστὸν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, φρικτῶς κατέχουσα.

Τῆς Ἀγίας

Ὁ αὐτὸς

Ἀνέπτυξας ἅπασι, τῶν θεοπνεύστων, Γραφῶν τὴν ἀλήθειαν, τὸ θῆλυ ἀρρενώσασα, καὶ πάντας κατέπληξας, τῷ παραδόξῳ σεμνῇ, οὕσπερ καὶ προσήγαγες, λαμπρῶς, πεπιστευκότας Χριστῷ Πανόλβιε.

Σοφῶς ἐστηλίτευσας, τὴν τῶν Εἰδώλων, μανίαν Πανεύφημε, τοῖς θείοις σου διδάγμασι, Παρθένων ἀμέτρητον, μνηστευσασμένη πληθύν, πάντων βασιλεύοντι Χριστῷ, λαμπρυνομένην Μαρτύρων αἵμασιν.

Ἰδοῦσα τὸν βίον σου, τὸν θεοφόρον, Βασίλλα ἡ ἔνδοξος, σὲ πόθῳ ἐμιμήσατο, Χριστῷ γὰρ μνηστεύεται, καταλιποῦσα σαρκός, πᾶσαν τὴν εὐπάθειαν, καὶ νῦν τῆς τῶν Μαρτύρων χαρὰς ἠξίωται.

Θεοτοκίον

Νομὴν ἐθεράπευσας, τὴν τοῦ θανάτου, ἀσπόρως κύησασα, Ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον, Παρθένε πανάμωμε, Θεογεννητορ Ἀγνή, ὅθεν σὲ γηθόμενοι, πηγὴν ἀθανασίας κατονομάζομεν.

Προεόρτιος

ᾠδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἰδοὺ γὰρ σπαργάνοις συμπλέκεται, ὁ πάντα φέρον δρακί, καὶ φάτνη σμικρὰ ξενοδοχεῖται, ὄν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Λέλυται δέσμιος Ἀδάμ, ἐλευθερία τε, πᾶσι δέδοται πιστοῖς, σπαργάνοις Σωτῆρ ἐμπλακέντος σου, καὶ ἐν Σπηλαίῳ σμικρῶ, καὶ φάτνη τῶν ἀλόγων τεθέντος, διὸ σοὶ γεγηθότες, προεόρτιον ὕμνον, ἐν τῇ σὴ γεννήσει, προσφέρομεν ἐν πίστει.

Πέπαιται πλάνη Περσική, Ἀστεροσκόποι γάρ, Βασιλεῖς ἀνατολῶν, τεχθέντι δῶρα προσκομίζουσι, Χριστῷ τῷ παμβασιλεῖ, χρυσόν τε καὶ σμύρναν σὺν λιβάνῳ ὄν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὃ ἀγαθότητος, καὶ ἀπείρου ἀνοχῆς! ἰδοὺ γὰρ ὡς βρέφος λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ φεύγει Θεός, θέλων Ἡρώδη, ὄν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἴτερος

Κάμινος ποτὲ

Ἵψος ἀληθῶς, ἀρρήτου μυστηρίου, τοὺς οὐρανοὺς γνώσει καλύψαντος, ἡ ἄμεμπτος Δέσποινα, κατεπλήττετο, καὶ ἔλεγεν. Ὁ θρόνος ὁ οὐράνιος, φλέγεται σὲ κατέχων, καὶ πῶς Υἱέ μου βαστάζω σε;

Φέρεις Πατρικήν, ὁμοίωσιν Υἱέ μου, καὶ πῶς τοῦ δούλου τὸ ὁμοίωμα, πτωχεύσας ἀνέλαβες; πῶς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνω σε, ἀλόγως τὸν ρύομενον, ἅπαντας ἀλογίας, ὕμνολογῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον.

Χαῖρε πᾶσα γῆ, ἰδοὺ Χριστὸς ἐγγίζει, ἐν Βηθλεὲμ ἀποτικτόμενος, θάλασσα ἐφράνθητι, Προφητῶν ὄμιλε σκίρτησον, τὴν ἔκβασιν Θεώμενος, σήμερον τῶν σῶν λόγων, πάντες ἀγάλλεσθε Δίκαιοι.

Τῆς Ἀγίας

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός

Ἐν ποταμῷ νεανικῶς, ἐν πυρὶ καρτερικῶς ἐδοκιμάσθης, ἐναντίας γὰρ φύσεις, στερρῶς διῆλθες, Χριστὸν ὕμνοῦσα καὶ πίστει κραυγάζουσα. Ὑπερευλογῶ σε, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ξενοπρεπῶς ἐπιφανεῖς, ὁ Χριστὸς σοὶ ἐν φρουρᾷ κατεχομένη, διατρέφει πλουσίως, καὶ τὴν Γεννήσει αὐτοῦ, συνάπτει τοῖς ἄνω στρατεύμασιν, αὐτὸν εἰς αἰῶνας, δοξάζουσαν Ὅσια.

Ὅσος Νυμφίος εὐπρεπῶς, ἐν στεφάνοις σὲ διπλοῖς καθωραίζει, Εὐγενία θεόφρον, καὶ σοὶ νυμφῶνα λαμπρόν, ἐνδίκως ὁ δίκαιος δίδωσιν, ὄν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χάρις Θεοῦ φωτειδῆς, ἐπιλάμπουσα σὲ νῦν καταγλαίζει, ἐν μοναῖς οὐρανίαις, ἧς ἐμπλησθῆναι ταῖς σαῖς, πρεσβείαις ἀπαύστως δυσώπησον, τοὺς ἐπιτελοῦντας, τὴν σὴν μνήμην θεόφρον.

Θεοτοκίον

Ἀθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σὲ Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρός, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Προεόρτιος

Ὡδή θ' Ὁ Εἰρμός

«Μὴ ἐκθαμβή νῦν ὦ Μῆτερ, καθορῶσα ὡς βρέφος, ὃν ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου, τέτοκε Πατήρ, ἀναστῆσαι γὰρ καὶ συνδοξᾶσαι βροτῶν, πεπτωκυῖαν τὴν φύσιν, ἐλήλυθα σαφῶς, τὴν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ μεγαλύνουσαν».

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς ὠδῖνας φυγοῦσα, ὑπερφυῶς ἐμακαρίσθην, Ἄναρχε Υἱέ, σὲ δὲ νῦν ὀρῶσα, Ἡρώδην φεύγοντα, τὴ ρομφαία τῆς λύπης, σπαράττομαι ψυχὴν, ἀλλὰ ζήθι καὶ σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

Γῆς μὲν ἐπέβην Αἰγύπτου, ἀλλ' Αἰγύπτου ὦ Μῆτερ, τὰ χειροποίητα κατέβαλον σεισμῶ, τὴν ψυχὴν δέ μου μάτην, ἐπιζητούντων ἐχθρῶν, πεμπομένων εἰς Ἄδην, ὡς μόνος κραταιός, ἐπανήξω, καὶ σώσω, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ἀγαλλιάσθῳ ἢ κτίσις, κτίζεται γὰρ ὁ Κτίστης, καὶ ὁ προῶν νῦν πρόσφατος, γνωρίζεται Θεός, μετὰ δῶρων Μάγοι προσυπαντάτωσαν, οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα, κροτεῖτωσαν πιστῶς, καὶ βροτοὶ τοῖς, Ἀγγέλοις, συνευφραινέσθωσαν.

Ἴτερος

Ἀνάρχου Γεννήτορος

Ψαλάτωσαν χαίρουσαι, αἱ βασιλεῖαι πάσης γῆς, πατριαὶ τῶν Ἐθνῶν τε ἀγαλλιάσθωσαν, ὄρη καὶ βουνοὶ καὶ κοιλάδες οἱ ποταμοί, θάλασσα καὶ ὄλη, ἢ κτίσις τὸν Κύριον, νῦν τικτόμενον μεγάλυνε.

Ὡράθης ὧς θέμις ἦν, Προφῆταις σὲ θεάσασθαι, ἐν ἐσχάτοις καιροῖς δέ, βροτὸς γενόμενος, πάσιν ἐπεφάνης ἀνθρώποις, ἐν Βηθλεὲμ πόλει Ἰουδαίας, ἀστέρος δεικνύντός σε, ἀστρολόγοις Ἀνερμήνευτε.

Ἴδου εἰς τὰ ἴδια, ἐν ἀλλοτρίῳ ἔρχεται, ὁ Πανάγιος Λόγος, Ἀγίῳ Σώματι, ξένῳ τοκετῷ, ξενωθέντα προσοικειῶν, ἑαυτῷ τὸν κόσμον, αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, δι' ἡμᾶς πτωχὸν γενόμενον.

Ὡ τέκνον γλυκύτατον, πῶς τρέφω σὲ τὸν τρέφοντα; πῶς κρατῶ σὲ κρατοῦντα τὰ πάντα νεύματι; πῶς δὲ σπαργανῶ σπαργανοῦντα, πᾶσαν τὴν γῆν ὁμίχλη; ἐβόα, ἢ Πάναγνος Δέσποινα, ἦν ἐν πίστει μεγαλύνομεν.

Τῆς Ἀγίας

Ὁ αὐτός

Μονὰς κατοικήσασα, τὰς οὐρανόους ἐνδοξε, νῦν τρυφῆς Παραδείσου, κατηξιώθης σαφῶς, μετὰ τῶν Παρθένων ὡς Μάρτυς, παναληθής, καὶ μετὰ Μαρτύρων, Παρθένος πανάμωμος, Εὐγενία παμμακάριστε.

Ἐφέσεως ἔτυχες, τῆς ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν, ὀρεκτῶν ἀκροτάτω, παρισταμένη φαιδρώς, καὶ ταῖς φωτοβόλοις ἀκτίσι, τῆς ἀρχικῆς, Τριάδος θεόφρον, σαφῶς διαλάμπουσα, Εὐγενία παμμακάριστε.

Λαμπάδα κατέχουσα, τῆς παρθενίας ἐνδοξε, τῶν Μαρτύρων στεφάνῳ, κατακεκόσμησαι, καὶ νῦν δυσωποῦσα μὴ παύση, τοὺς εὐσεβῶς, πόθῳ σὲ τιμῶντας, σωθῆναι πρεσβείαις σου, Εὐγενία παναοίδιμε.

Πρὸς θεῖαν ἐξῆλθες νῦν, ἀναψυχὴν πανάριστε, αἰκισμῶν διελθοῦσα, τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, καὶ τὸ ἀνυπόστατον ὕδωρ, τῶν πειρασμῶν, Μάρτυς Εὐγενία, Χριστὸν οὖν δυσώπησον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ὡς πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν δίδόντα, τοῖς εὐσεβῶς, αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν Πανάμωμον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Ὁ Εἰρμός

«Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα, διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον Προεόρτιον
Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, καὶ συνέχων τὰ πάντα, δι' εὐσπλαγγίαν ἄφατον, ἐκ Παρθένου γεννᾶται, καὶ σπαργανούται ὡς βρέφος, ἐν Σηλαιῷ καὶ φάτνη, ἀλόγων ἀνακλίνεται, σπεύσωμεν ἐπιστῆναι, ἐν Βηθλεέμ, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν μετὰ Μάγων, καρποὺς ἀρίστων πράξεων, κομιοῦντες ὡς δῶρα.

Τῆς Ἁγίας, ὅμοιον

Οὐδὲν ἐδείχθη κώλυμα, πρὸς τελείους ἀγῶνας, τὸ ἀσθενὲς τοῦ θήλεος ἀοράτω σου σθένει, Χριστὲ ῥωννύμενον, ὅθεν, Εὐγενία ἢ Μάρτυς, γενναίως ὑπερήθλησεν, ἥς τὴν ἔνδοξον μνήμην, συνήψας νῦν, τὴ σεπτῇ Γεννήσει σου καὶ φωσφόρω, ἣν κατεδέξω Δέσποτα, ἐκ Παρθένου Ἁγίας.

Ἔτερον Προεόρτιον, ὅμοιον

Ἵμνον πιστοὶ προσάξωμεν, τῇ Παρθένω Μαρία, ἰδοὺ γὰρ νῦν προέρχεται, Βηθλεέμ ἐν τῇ πολει, τεκεῖν Χριστὸν τὸν Σωτήρα, ὅθεν Μάγοι σὺν δώροις, μετὰ ἀστέρος δράμετε, σὺν ἡμῖν προσκυνῆσαι, Ποιμένες δέ, ἐκβοῆσαι σπεύσατε σὺν Ἀγγέλοις, τῷ τικτομένῳ. Δόξα σοί, ἐν σηλαιῷ καὶ φάτνη.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Προεόρτια
Ἦχος πλ. β' Αἱ Ἀγγελικαὶ

Ἦ τῶν ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀρρήτων μυστηρίων! τίκτεται Θεός, ἐπὶ γῆς δι' εὐσπλαγγίαν, τὴν δουλικὴν εἰκόνα, ἑαυτῷ περιθέμενος, ὅπως τῆς δουλείας ἀφαρπάσῃ, τῆς τοῦ ἀλλοτρίου τοὺς βοῶντας, πόθῳ ζέοντι. Εὐλογημένος εἶ Σωτήρ, ὁ μόνος Φιλάνθρωπος.

Δεῦρο Ἰσραήλ, βαρυκάρδιε ἀπόθου, τὸ ἐν τῇ ψυχῇ, ἐπικείμενόν σοι νέφος, ἐπίγνωθι τὸν Πλάστην, ἐν Σηλαιῷ τικτόμενον, οὗτος τῶν Ἐθνῶν ἢ προσδοκία, οὗτος καθελεῖ τὰς ἐορτάς σου, βοᾶν οὐ πείθη γάρ, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ἦλιε Υἱέ, πῶς σὲ κρύψω τοῖς σπαργάνοις; πῶς σὲ γαλουχῶ, πάσης φύσεως τροφέα; πῶς σὲ χερσὶ κατέχω, τὸν κρατοῦντα τὰ σύμπαντα; πῶς σοὶ ἀδεῶς ἐνατενίζω, ὃ οὐ τολμᾷ ἐνατενίζειν, τὰ πολυόμματα; ἢ Ἀπειρόγαμος Χριστόν, κρατοῦσα ἐφθέγγετο.

Ἄσμασι καινοῖς, ἀλαλάξατε Ποιμένες, λόγους μαγικοῦς, ἀπορρίψατε οἱ Μάγοι, σταλάξατε τὰ ὄρη, καὶ βουνοὶ ἀγαλλίασιν, δεῦτε θυγατέρες Βασιλέων, εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου, λαοὶ εἴπωμεν. Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Δόξα... ὅμοιον

Δεῦρο Βηθλεέμ, ἐτοιμάζου τὰ τοῦ τόκου, ἴθι Ἰωσήφ, ἀπογράφου σὺν Μαρία, σεπτοτάτῃ ἢ φάτνη! θεοφόρα τὰ σπάργανα! ἔνθα ἡ ζωὴ ἐνειληθεῖσα, σειρὰς θανάτου διαρρήξει, ἐπισφίγγουσα, πρὸς ἀφθαρσίαν τοὺς βροτούς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... ὅμοιον

Ἦ μακαριστῇ, τῆς θεόπαιδος κοιλία, ἥτις νοητῶς, οὐρανοῦ μείζων ἐδείχθη! ὃν οὐ χωρεῖ γὰρ οὗτος, σὺ κατέχεις βαστάζουσα. Ἦ μακαριστοὶ μαστοὶ Παρθένου, οὗσπερ θηλάσειεν ὁ τρέφων, πνοὴν ἄπασαν, Χριστὸς ὁ μήτρα σὰρξ παγεῖς, ἀνάδρου Νεάνιδος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Οἶκος τοῦ Πανουργοῦ, ἐδείχθης ᾧ Παρθένε, ἐν σοὶ γὰρ ἐνοικήσας, ὁ Κύριος τῆς δόξης, τεχθῆναι νῦν προέρχεται.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαιμὰν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Νέον ἐν Βηθλεέμ, παιδίον ἐκ Παρθένου, Θεὸς ὁ πρὸ αἰώνων, ἐν φάτνη τῶν ἀλόγων, γεννᾶται, ᾧ τοῦ

θαύματος!

Στίχ. Κύριε εισακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Τάξεις αἱ νοεραί, Ἀγγέλων ἐν ὑψίστοις, Θεῶ μετὰ Ποιμένων, βοήσατε καὶ Μάγων, τῷ τι κτομένῳ δόξα σοί.

Δόξα... Καὶ νύν... Ἦχος πλ. δ'

Ἵπόδεξαι Βηθλεέμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν, φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, ἐπὶ σὲ γεννηῆσαι ἤκει, Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ, ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς, Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκλειον δῶρον προσκομίσατε, Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὕμνον μελωδήσατε. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Παντουργέρτην.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.